

Вторник, 20 май 2008 г.

41. Призовава Комисията да се консултира с Парламента и с държавите-членки относно оценката на тези проучвания;

*
* *

42. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Равни възможности и недискриминация в ЕС

P6_TA(2008)0212

Резолюция на Европейския парламент от 20 май 2008 г. относно отбелязвания напредък в областта на равните възможности и недискриминацията в ЕС (въвеждане на Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО в националното законодателство) (2007/2202(INI))

(2009/C 279 E/05)

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията относно недискриминацията и равните възможности за всички — рамкова стратегия (COM(2005)0224),
- като взе предвид член 13 от Договора за ЕО,
- като взе предвид Директива 2000/43/ЕО от 29 юни 2000 г. на Съвета относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход ⁽¹⁾,
- като взе предвид Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽²⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията относно прилагането на Директива 2000/43/ЕО от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (COM(2006)0643),
- като взе предвид доклада на Комисията относно разработване на антидискриминационно законодателство в Европа: съпоставка между 25-те държави-членки на ЕС към юли 2007 г.,
- като взе предвид националните доклади относно прилагането на антидискриминационното законодателство и тематичните доклади, представени от мрежата на юридически експерти в областта на борбата с дискриминацията, създадена от Комисията, за да предоставя независима информация и съвети относно съответното развитие в държавите-членки,
- като взе предвид Международната конвенция на ООН за премахване на всички форми на расова дискриминация,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания,
- като взе предвид Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и Протокол № 12 към нея,
- като взе предвид специалното проучване на Комисията от януари 2007 г. относно дискриминацията в Европейския съюз, проведено от Евробарометър,

⁽¹⁾ ОВ L 180, 19.7.2000, стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 303, 2.12.2000, стр. 16.

Вторник, 20 май 2008 г.

- като взе предвид определянето на 2007 г. за Европейска година на равните възможности за всички и 2008 г. за година на межкултурния диалог,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по заетост и социални въпроси и становището на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (А6-0159/2008),
- А. като има предвид, че според член 6 на Договора за Европейски съюз, Европейският съюз се основава на принципите на свобода, демокрация, спазване на правата на човека и основните свободи и върховенство на закона, принципи, които са общи за държавите-членки и е важно политическите декларации за борба срещу дискриминацията да бъдат съпътствани от постоянно разработване и пълно и правилно прилагане на законодателство и политики, по-специално що се отнася до директивите, забраняващи дискриминацията и проекти, насърчаващи равенството;
- Б. като има предвид, че според член 6 на Договора за Европейски съюз Съюзът също така зачита основните права, така както са гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и че насърчането на равенството и недискриминацията следва да бъдат приоритет на законодателството и политиките на Европейския съюз, в съответствие с член 13 от Договора за ЕО;
- В. като има предвид, че заетостта е едно от основните изисквания за социална интеграция, но равнищата на безработица сред голям брой групи, в частност сред жените, мигрантите, хората с увреждания, етническите малцинства, възрастните и младите хора и хората с изолирани или непризнати умения, остават неприемливо високи; като има предвид, че безработицата сред хората, страдащи от множествена дискриминация, е дори по-висока;
- Г. като има предвид, че правото на Общността понастоящем не обхваща дискриминацията в повечето области на компетентност на Общността, и като има предвид, че Директиви 2000/78/ЕО и 2000/43/ЕО осигуряват различни равнища на защита, които оставят празнини в защитата срещу дискриминацията, което се отразява върху заетостта;
- Д. като има предвид, че сравнителното изследване на Комисията относно разработването на антидискриминационно законодателство в Европа потвърждава, че на равнище държави-членки съществува несъгласувано законодателство, което осигурява защита срещу дискриминацията по различни начини и на което често липсва единен метод на прилагане, което е довело до нехармонизирано прилагане на директиви и положение, при което хората не са достатъчно информирани относно своите права;
- Е. като има предвид, че непоследователното прилагане на недискриминационните политики в държавите-членки допринася за неприлагането на практика на директивите на Общността, забраняващи дискриминацията, както се отбелязва в доклади като този на Европейската група от експерти за борба срещу дискриминацията на основа сексуална ориентация, озаглавен „Борбата срещу дискриминацията, основана на сексуална ориентация, в областта на трудовата заетост: законодателството в петнадесет държави-членки“;
- Ж. като има предвид, че в своята резолюция от 5 декември 2007 г. относно последващите действия във връзка с Европейската година на равните възможности за всички (2007 г.)⁽¹⁾, Съветът отправи покана до държавите-членки и Комисията да поддържат и засилят, в съответствие със своите компетенции, включването на проблемите на хората с увреждания във всички политики, имащи отношение към тях;
3. като има предвид, че във връзка с това Комисията справедливо е открила процедури срещу няколко държави-членки и че при необходимост трябва да продължи да действа по същия начин;
1. Призовава държавите-членки да вземат надлежно предвид в своята законодателна практика различните основания за дискриминация, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;
2. Припомня, че Директива 2000/43/ЕО и Директива 2000/78/ЕО определят минимални изисквания и следва да служат като основа за изграждането на цялостна антидискриминационна политика на Общността;

(¹) ОВ С 308, 19.12.2007 г., стр. 1.

Вторник, 20 май 2008 г.

3. Изразява загриженост по повод на слабостите при въвеждането в националното законодателство и прилагането на Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО от някои държави-членки и липсата на информация за гражданите на ЕС относно възможностите за защита в случаите на дискриминация;
4. Изразява съжаление за това, че Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО не обхващат дискриминиращите различия в отношението, основаващи се на физически критерии като ръст или цвят на кожата, по-специално във връзка с достъпа до работни места, където няма пряка връзка между тези физически характеристики и способностите, необходими за изпълнение на съответната длъжност;
5. Призовава държавите-членки да гарантират пълното, правилно и ефективно въвеждане в националното законодателство и съответното прилагане на Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО след въвеждане на всички техни разпоредби в националното законодателство и основателността, в съответствие с техните разпоредби, на всички изключения;
6. Призовава компетентните органи на европейско, национално и местно равнище да подобрят координацията на своите усилия за прилагане на директивите; призовава за единен подход към борбата срещу дискриминацията, който да включва и да взема предвид едновременно всички основания за дискриминация;
7. Подчертава ключовата роля на обществените органи в развитието на равнопоставеността и предотвратяването на дискриминация чрез техните политики, услугите, които предлагат и практиките им в областта на заетостта;
8. Призовава Комисията да се ангажира с провеждането на сериозен преглед на прилагането на Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО, както и с публикуването на тълкувателни насоки за прилагане, за да се гарантира пълното и правилно прилагане на директивите от държавите-членки; призовава Комисията, по-специално, да оцени начина, по който държавите-членки са изтъквали изключенията, предвидени в член 6 и член 8, когато са въвеждали Директива 2000/78/ЕО в националното законодателство; припомня, че прилагането на двете директиви изисква сбор от механизми и стратегии, включително спазване на изискванията, проактивна ангажираност и прилагане на действащите разпоредби, както и ефективен обмен на най-добри практики;
9. Настоятелно призовава приложимите санкции за нарушения на национални разпоредби, приети вследствие въвеждането на Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО в националното законодателство, да бъдат ефективни, пропорционални и разубеждаващи;
10. Настоятелно призовава Комисията да следи внимателно въвеждането на Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО в националното законодателство, както и спазването на законодателството, което е резултат от тяхното въвеждане, и да продължи да оказва натиск върху държавите-членки чрез производства за установяване на нарушения и несъответствия, да изпълнят своите правни задължения за пълно въвеждане на тези директиви в националното законодателство в най-кратки срокове; счита, че компетентната комисия на Парламента следва да играе роля в продължаващото наблюдение на задълженията на държавите-членки съгласно тези директиви;
11. Припомня на Комисията, че член 4 на Директива 2000/78/ЕО не допуска изключения, освен в случай когато те са обективно необходими за доброто упражняване на професионалните дейности; призовава Комисията да тълкува този член ограничително и да започне процедура пред Съда срещу държави-членки, ако те предвидят твърде широко определение в националното си законодателство;
12. Изисква да се извършва ежегодна оценка на прилагането от страна на държавите-членки като част от отворения метод на координация и разширен преглед на прилагането на това законодателство на всеки пет години, като част от Социалната програма; счита, че в тази ежегодна оценка следва да участват независими органи, които се занимават с въпросите на недискриминацията, включително мрежата на юридически експерти на Комисията и неправителствени организации (НПО), представляващи потенциални жертви на дискриминация, както и че следва да бъдат предприети конкретни мерки за изграждане на капацитета на неправителствените организации за предоставяне на информация и подкрепа на жертвите и за конструктивен принос към годишната оценка;
13. Счита, че липсата на разпоредба в Директива 2000/78/ЕО, която да сочи необходимостта от широко определение на понятието „увреждане“, е довела до изключване на някои категории хора с увреждания от осигуряваната чрез директивата правна защита; поради това приканва Комисията и държавите-членки да съгласуват спешно такива широки определения на понятието „увреждане“, с цел улесняване на хармонизирането на антидискриминационното законодателство, което може да се основава на Конвенцията за правата на хората с увреждания;

Вторник, 20 май 2008 г.

14. Счита, че липсата на разпоредба, установяваща срок за завеждане на дело за дискриминация е довела до определянето на много кратки срокове в някои държави-членки, което може да възпрепятства завеждането на такива дела;
15. Счита, че изключенията, свързани със семейното положение в Директива 2000/78/ЕО са ограничили предвидената в директивата защита срещу дискриминация, свързана със сексуалната ориентация;
16. Настоятелно призовава държавите-членки по-ефективно да насърчават прилагането на правата, с които разполагат гражданите на Съюза съгласно Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО, и настоятелно призовава Комисията, държавите-членки, профсъюзите, работодателите, както и правителствените и неправителствените заинтересовани страни да направят всичко, което е в рамките на техните правомощия, за повишаване на осведомеността за предвидените съгласно тези директиви права и да гарантират, че жертвите на дискриминация имат достъп до широк спектър от механизми за защита, които им позволяват ефективно упражняване на техните права съгласно директивите; отбелязва, че тежестта за търсене на отговорност от извършителя на дискриминация често лежи върху съответното физическо лице, често без подкрепата на какъвто и да е публичен орган или достъп до правна помощ; призовава държавите-членки да упълномощат съответните независими органи да предоставят ефективна помощ на жертвите на дискриминация;
17. Изразява загриженост във връзка с ниското равнище на информираност по отношение на антидискриминационното законодателство сред гражданите на държавите-членки и призовава Комисията, държавите-членки, профсъюзите и работодателите да увеличат усилията си за повишаване на това равнище; припомня, че директивите задължават държавите-членки да разпространяват информация сред обществеността относно съответните разпоредби в директивите, като използват всички подходящи за това средства;
18. Препоръчва държавите-членки да предприемат независими прегледи на превантивните и компенсационни антидискриминационни мерки и на ефективността на защитата срещу преследване и да гарантират, че установени със закон и други органи, които участват в превенцията на дискриминацията и подкрепят жертвите на дискриминация, разполагат с достатъчно средства; препоръчва също така Комисията да включи партньорски проверки в текущата си процедура на мониторинг;
19. Препоръчва държавите-членки да предоставят достатъчно средства и правомощия на независимите органи, насърчаващи равнопоставеността, така че същите да могат ефективно и независимо да изпълняват ролята си, включително като предоставят експертна помощ по всички форми на дискриминация и подходяща помощ на жертвите на дискриминация; насърчава държавите-членки да гарантират, че компетентите на тези органи обхващат всички форми на дискриминация и призовава Комисията да установи стандарти, които да послужат като основа за мониторинг и гарантиране на ефективността и независимостта на тези органи;
20. Препоръчва държавите-членки и Комисията да предоставят средства и правомощия на тези неправителствени организации, които представляват дискриминирани групи и които информират гражданите и предоставят правна помощ в случаи на дискриминация;
21. Призовава държавите-членки да работят заедно със съответните социални партньори при мониторинга на правилното прилагане на законодателството на Общността;
22. Подчертава, че във всеки случай държавите-членки следва да гарантират, че жертвите на дискриминация автоматично се подпомагат по време на съдебното производство, при необходимост чрез публично финансиране чрез схеми за правна помощ;
23. Призовава Комисията да подкрепя ефективно и на практика приемането на мерки от страна на държавите-членки чрез Програмата ПРОГРЕС и Европейския социален фонд с цел подкрепа на програми за равни възможности и премахването на дискриминацията;
24. Препоръчва, с цел постигането на по-ефективна защита, държавите-членки да упълномощат асоциации, организации и други юридически лица да участват в съдебни процедури, включително от името на или в защита на жертви;

Вторник, 20 май 2008 г.

25. Настоятелно призовава правителствата на държавите-членки да гарантират равно третиране и равни възможности в политиките за заетост и социално включване и, по-специално, да разгледат сериозните дискриминационни бариери в процедурите по назначаване;
26. Препоръчва държавите-членки да гарантират възможността асоциации, организации и други юридически лица да вземат участие от името на един или повече жалбоподатели в съдебни процедури, свързани с изпълнението на директивите;
27. Призовава държавите-членки, в сътрудничество с Агенцията на ЕС за основните права и Комисията, да събират, съставят и публикуват периодично изчерпателни, точни, сравними, надеждни и обособени статистически данни за дискриминацията и да ги публикуват по начин, който дава възможност те лесно да бъдат разбрани от обществото и позволява по-ефективен обмен на най-добри практики; подчертава необходимостта от наличие на средства, достатъчни за постигане на тези цели, както и значението на разработването на начини за събиране на данни относно дискриминацията в съответствие със законодателството в областта на защитата на данни;
28. Призовава за съставянето на интегрирани национални планове за действие срещу всички форми на дискриминация;
29. Приветства интереса, проявен от Комисията относно събирането на данни, свързани с равнопоставеността, включително публикуването на европейски справочник с такива данни; изисква Комисията да проучи внимателно разнообразните правни въпроси и параметри относно събирането на данни и да излезе с предложения за подобряване документирането на случаите на дискриминация и да обърне внимание на общите стандарти при събирането на данни; препоръчва Комисията да продължи да осигурява правно обучение за съдии, адвокати, профсъюзи и НПО, с цел засилване на дългосрочното въздействие на директивите и да провежда повече изследвания и анализи на въздействието на законодателството, въвеждащо директивите;
30. Приветства интереса на Комисията към множествената дискриминация, включително започването на проучване по въпроса; призовава Комисията да приеме балансирана широка концепция за множествената дискриминация и да проучи и предостави данни за множествената дискриминация и престъпленията, предизвикани от омраза, призовава Комисията да включва разпоредби, изрично насочени срещу множествената дискриминация, в бъдещо законодателство, прието в съответствие с член 13 от Договора за ЕО, на което могат да се правят позовавания при едно или комбинация от основания за дискриминация;
31. Подчертава значението на изграждането на мрежи, свързващи групи, действащи в областта на борбата срещу дискриминацията, на европейско, национално, регионално и местно ниво;
32. Призовава държавите-членки да преразгледат националното си законодателство и да обмислят отменянето на закони, които противоречат на член 13 от Договора за ЕО;
33. Счита, че Директива 2000/43/ЕО като представлява основа за изчерпателна антидискриминационна уредба на мерки, свързани със забраната на дискриминацията въз основа на расов или етнически произход; подчертава, обаче, че трябва да бъдат взети предвид някои вече идентифицирани проблематични аспекти, и трудностите, които държавите-членки срещат при ефективното въвеждане и прилагане на разпоредбите на тази директива;
34. Подчертава, че Комисията трябва да предложи общо определение за целия ЕС, или поне да работи за постигането на консенсус относно значението на понятието „позитивни мерки“, като по този начин разсея митовете около неговото значение и прилагане в някои държави-членки, особено като се има предвид неговата ефективност при успешното справяне с дискриминацията и постигането на равни условия в някои държави-членки;
35. Отбелязва, че Комисията може да възнамерява да предложи само законодателство, което обявява за незаконна дискриминацията при достъпа до стоки и услуги, свързана с някои, но не всички основания; припомня на Комисията ангажмента ѝ да предложи всеобхватна директива, която да обхване увреждания, възраст, религия или убеждения и сексуална ориентация, за да дооформи пакета от антидискриминационно законодателство в съответствие с член 13 от Договора за ЕО, както е предвидено в работната ѝ програма за

Вторник, 20 май 2008 г.

2008 г.; отново изразява политическата, обществената и правната необходимост да се сложи край на йерархията при защитата срещу различните основания за дискриминация; изразява твърдо убеждение, че няма смисъл дискриминацията в една област да бъде забранена, а в същото време да остава позволена в друга област;

36. Очаква с интерес разработването на определението на Общността за понятието „увреждане“, което ще позволи на хората с увреждания от целия Европейски съюз да се ползват от еднакви права, където и да се намират на територията на Европейския съюз;

37. Счита, че всяко ново предложение за директива, насочено срещу дискриминацията съгласно член 13 на Договора за ЕО, ще трябва да забранява всички форми на дискриминация, включително пряката и косвената дискриминация във всички области, вече включени в Директиви 2000/43/ЕО и 2000/78/ЕО, дискриминацията по асоциации, дискриминацията, свързана с допуснатата принадлежност към защитена група и тормоза; счита, че указанието за упражняване на дискриминация следва да се счита за дискриминация и че необоснования отказ от постигане на разумно съгласие също следва да се разглежда като форма на дискриминация; счита, че директивата следва ясно да покаже, че не съществува йерархия на различните форми на дискриминация и че срещу всички тях трябва да се води еднакво сериозна борба; настоява новите законодателни предложения да отразяват всички специфични аспекти на съответните основания за дискриминация;

38. Твърдо вярва, че материалният обхват на новото предложение за директива за борба срещу дискриминацията по смисъла на член 13 на Договора за ЕО трябва да е широк и да обхваща всички области, които попадат в компетенциите на Общността, както и образование, обучение през целия живот, социална закрила, включително социална сигурност, жилищно настаняване и здравеопазване, образите на дискриминираните групи в медиите и рекламите, физически достъп на хората с увреждания до информация, телекомуникации, електронни съобщения, видовете транспорт и публичните пространства, социални придобивки и достъп до и предоставяне на стоки и услуги, които са на разположение на обществеността; счита също така, че новата директива следва да разшири обхвата на Директива 76/207/ЕО на Съвета от 9 февруари 1976 г. относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд ⁽¹⁾, за да бъде тя в съответствие със защитата срещу дискриминация на другите групи;

39. Изразява твърдо убеждение, че в борбата срещу дискриминацията е необходимо да се възприеме холистичен подход към повишаване на информираността на обществеността, като се започва с училищни програми;

40. Призовава Комисията да проучи как бъдещо законодателство, основаващо се на член 13, може да инкорпорира допълнителни разпоредби, насърчаващи прилагането на принципите за недискриминация и равнопоставеност, които да не зависят от жалби, подадени от отделни жертви; счита, че това проучване трябва да установи как бъдещото законодателство би могло да включва задължения за въвеждането на положителни действия и/или положителни задължения за развитие на равнопоставеността и да свърже задълженията за недискриминация и равенство с националната политика за обществените поръчки;

41. Изразява мнението, че различията в третирането, основани на националност или език, които не са обективно и сериозно оправдани от законна цел и не са постигнати с подходящи и необходими средства, могат да представляват непряка дискриминация на основание расова или етническа принадлежност, в противоречие с Директива 2000/43/ЕО;

42. Счита, че дискриминацията трябва да бъде разглеждана също така и като нарушение на четирите основни свободи, и по-специално свободното движение на хора, и като такова представлява пречка за функционирането на вътрешния пазар; призовава Комисията да насърчи държавите-членки да преразгледат своите временни разпоредби, уреждащи достъпа до техните пазари на труда, за да премахнат различията между гражданите на ЕС в тази насока;

43. Счита, че малцинствата, и в частност ромската общност, се нуждаят от специална социална закрила, тъй като при тях проблемите с експлоатацията, дискриминацията и изключването в областите образование, здравеопазване, жилищно настаняване, трудова заетост и права на жените са се обострили след разширяването на Европейския съюз;

(¹) ОВ L 39, 14.2.1976 г., стр. 40.

Вторник, 20 май 2008 г.

44. Препоръчва, по отношение на достъпа до качествено образование за деца в неравностойно положение и ромски деца и неоправданото им квалифициране като деца с увреждания, да се обърне специално внимание на борбата срещу всички форми на дискриминация в областта на образованието;
45. Подчертава, че законодателството е ефективно само когато гражданите са информирани за своите права и имат лесен достъп до съдилищата; поради това счита, че новото предложение за директива за борба срещу дискриминацията по смисъла на член 13 на Договора за ЕО трябва също да разглежда правните средства за защита и привеждане в изпълнение и препоръчва държавите-членки да създадат независим и ефективен орган или органи за насърчаване на равното третиране и за борба срещу различните форми на дискриминация, чиито компетенции да обхващат всички основания за дискриминация, изброени в член 13, и всички области, включени в Директива 76/207/ЕИО; счита, че компетенциите на тези органи следва да включват предоставянето на независима помощ на жертви на дискриминация, за да направи възможно разглеждането на техните жалби за дискриминация, провеждането на независими проучвания относно прилагането на законодателството относно недискриминацията и даването на препоръки по въпроси, свързани с дискриминацията;
46. Призовава във всеки бъдещ законодателен акт по член 13 от Договора за ЕО да се включва задължение за допитване до и включване на неправителствени организации, независими органи в областта на равнопоставеността и представителни национални организации в съставянето му, процеса на въвеждане в националното законодателство и контрола на прилагането му;
47. Счита, че новата директива следва да включва изискване към държавите-членки да интегрират принципа на равнопоставеността във всички дейности, свързани с планиране, формулиране на политики и програмно развитие в областите, включени в директивата, доставчиците на услуги да възприемат организиран и систематичен подход към равнопоставеността, както и доставчиците на услуги да се приспособят и да осигурят специално третиране, за да се гарантира, че представителите на малцинствени групи в неравностойно положение имат достъп до предоставяните от тях услуги и могат да се възползват от тях;
48. Отбелязва със загриженост, че въпреки че 19 държави-членки са подписали Протокол № 12 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, едва 5 от тях са го ратифицирали;
49. Призовава за продължаване на процеса на подписване, присъединяване към и ратифициране на Конвенцията за правата на хората с увреждания, включително и на Факултативния протокол към нея, и припомня, че след ратифицирането на конвенцията от Общността, всяко предлагано законодателство на Общността относно недискриминацията трябва изцяло да отразява разпоредбите на конвенцията; припомня на Съвета за отправления към Комисията призив по време на неофициалната министерска конференция относно уврежданията през юни 2007 г. да се даде ход на европейска стратегия за ефективно прилагане на конвенцията; призовава Комисията на тази база да прецени необходимостта от изменение на вторичното законодателство на Общността или от адаптиране на съответните политики;
50. Подчертава значението на хоризонталното прилагане и интегрирането на клаузата за недискриминация в Договора от Лисабон след влизането му в сила, която задължава Европейския съюз да се стреми да се бори с проявите на дискриминация, основаваща се на пол, раса или етнически произход, религия или убеждения, увреждания, възраст или сексуална ориентация, при определянето и осъществяването на неговите политики и дейности;
51. Призовава Комисията и държавите-членки да включат равните възможности и недискриминацията в Лисабонската стратегия за растеж и заетост, насоките за открития метод на координация на социалното включване и националните програми за реформи и наредбите, управляващи структурните фондове; поради това призовава Комисията и държавите-членки да преразгледат Интегрираните насоки за растеж и работни места и по-специално Насоките по заетостта, за да се гарантира и подобри интеграцията и осезаемостта на социалния аспект в следващия кръг на Лисабонската стратегия; подчертава, че за да бъдат ефективни, политиките за равнопоставеност и недискриминация трябва да бъдат здраво обвързани със социалните политики и да отреждат важна роля на социалните партньори;

Вторник, 20 май 2008 г.

52. Призовава Комисията и държавите-членки да сложат край на дискриминацията, основаваща се на трудов договор, като гарантират равнопоставеност на всички работници, опазване на здравето и безопасността, разпоредби относно работното време и времето за почивка, свобода на сдружаването и представителството, защита срещу неправомерно уволнение, колективно договаряне, колективни действия; подчертава значението на достъпа до обучение, както и постоянната защита на придобитите права чрез включване на периодите на образование и обучение, по-добри възможности за полагане на грижи, запазването на основни социални права като правото на пенсия, на обучение и на обезщетения за безработица по време на промени в професионалното положение на лицето, при преминаване от един трудов договор към друг и от зависима към самостоятелна заетост;

53. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и парламентите и правителствата на държавите-членки и страните кандидатки за членство в ЕС.

Интегрирана морска политика за Европейския съюз

P6_TA(2008)0213

Резолюция на Европейския парламент от 20 май 2008 г. относно интегрирана морска политика за Европейския съюз (2008/2009(INI))

(2009/С 279 Е/06)

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Интегрирана морска политика за Европейския съюз“ (COM(2007)0575 — SEC(2007)1283),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Заклучения от консултациите относно европейска морска политика“ (COM(2007)0574),
- като взе предвид предложението на Комисията за съвместна тристранна декларация за въвеждане на „Европейски ден на морето“ (SEC(2007)1631),
- като взе предвид Зелената книга на Комисията, озаглавена „Към бъдеща морска политика за ЕС: Европейска визия за океаните и моретата“ (COM(2006)0275) и резолюцията на Парламента от 12 юли 2007 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид заключенията на председателството на Европейския съвет от 8 и 9 март 2007 г. относно приемането от страна на Европейския съвет на документ „План за действие на Европейския съвет (2007—2009) — енергийна политика за Европа“,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „20 %—20 % до 2020 година — Възможностите на Европа пред климатичните промени“ (COM(2008) 0030),
- като взе предвид разпоредбите, установени в Морската трудова конвенция от 2006 г., приета от Международната организация на труда (МОТ) на 23 февруари 2006 г. като единен инструмент, който обхваща и адаптира морските трудови конвенции, приети от МОТ в периода от 1919 г. насам,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по транспорт и туризъм и становищата на комисията по регионално развитие, Комисията по промишленост, изследвания и енергетика и Комисията по рибно стопанство (A6-0163/2008),

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2007)0343.